CAPUT LXXXIV.

GUHAE IRA.

ततो निविष्टां धन्विनीं गङ्गामन्वाश्रितां नदीं ।
निषादराजो दृष्ट्वैव ज्ञातीन् संत्वरितोऽब्रवीत् ॥ १ ॥
महतीयमितः सेना सागराभा प्रदृश्यते ।
नास्याऽन्तमवगच्छामि मनसापि विचिन्तयन् ॥ २ ॥
यथा तु खलु दुर्बुद्धिर्भरतः स्वयमागतः ।
स एष हि महाकायः कोविदारध्वजो रथे ॥ ३ ॥
बन्धयिष्यति वा पाशैरथ वास्मान् बधिष्यति ।
अनु दाशरथिं रामं पित्रा राज्याद्विवासितं ॥ ४ ॥
संपूर्णां श्रियमिच्छन् स तस्य राज्ञः सुदुर्लभां ।
भरतः कैकयीपुत्रो हन्तुं समधिगच्छति ॥ ५ ॥
भर्ता चैव सखा चैव रामो दाशरथिर्मम ।
तस्यार्थकामाः संनद्धा गङ्गानूपेऽत्र तिष्ठत ॥ ६ ॥
तिष्ठन्तु सर्वदासाश्च गङ्गामन्वाश्रिता नदीं ।
बलयुक्ता नदीरक्षा मांसमूलफलाशनाः ॥ ७ ॥
नौशतानां च पञ्चानामेकैकस्यां शतं शतं ।
कैवर्तानां तथा यूनां तिष्ठत्वित्यभ्यचोदयत् ॥ ८ ॥
यद्यदुष्टस्तु भरतो रामस्येह भविष्यति ।
इयं स्वस्तिमती सेना गङ्गामद्य तरिष्यति ॥ ९ ॥